

på, at lovens ikrafttræden skal udskydes til at være tidligst seks måneder efter, at kommissionen om fremtidens butikstruktur har afsluttet sit arbejde.

Nu har vi ikke bedt om, at den kommission skal nedsættes. Vi mener faktisk, at dens arbejde er inderlig overflødigt. Hverken kommissioner, nævn, udvalg, Folketinget eller regeringen skal bestemme, hvordan fremtidens butikstruktur skal være. Modsat hr. Frank Aaen fra Enhedslisten mener vi ikke, at vi politikere skal bestemme, hvor mange og hvilke butikker der skal være rundt omkring i det danske samfund. Det må være forbrugernes frie valg, der afgør, hvilken butikstype der skal ligge på de gadehjørner, som hr. Frank Aaen nævnte.

Eftersom vi ved tredjebehandlingen her i dag agter at stemme imod loven, er det jo i vores interesse, at den ikke kommer til at virke alt for hurtigt. Havde SF og Enhedslisten stillet et ændringsforslag om, at loven først skulle træde i kraft i år 2050, havde vi såmænd også stemt for det. Vi støtter derfor ændringsforslaget ud fra filosofien om, at jo længere tid der går, jo mere åbenlyst bliver det for alt og alle, at det, der er den rigtige løsning på spørgsmålet om butikstider, er, at man får vedtaget det lovforslag, som vi har fremsat i samarbejde med Venstre og Det Konservative Folkeparti, nemlig forslaget om, at vi helt ophæver lov om butikstid, og at vi får lige så moderne, lige så liberale og lige så frie forhold i Danmark som i hovedparten af vores nabolande og andre steder rundt på Jorden, nemlig at det er kunderne og butikkerne, der afgør, hvornår der skal være åbent, og ikke mere eller mindre tilfældige politiske aftaler.

Ministeren har i forbindelse med det her lovforslag udtalt, at ministeren er helt sikker på, at den her lov nu vil holde til langt ind i 2000-årene. Nu kan og skal man ikke indgå væddemål fra Folketingets talerstol, men jeg er ret sikker på, at inden for de næste få år vender vi tilbage til den her lov, for så vil nye behov vise sig. Lige så vel som sortimentslister, Berlinmure og andre ting gennem tiden har resulteret i, at man var nødt til at tage loven op til revision igen, så vil de nye bestemmelser, særlig bestemmelsen om den økonomiske grænse, skaffe os så mange problemer, at Folketinget bliver nødt til forhåbentlig hurtigst muligt at genoptage sagen og forhåbentlig næste gang med den udgang, at vi så helt kan få ophævet loven.

Jeg skal derfor ud over tilkendegivelserne om ændringsforslagene slutte af med at sige, at vi

agter at stemme imod den samlede lov lidt senere.

Jørn Jespersen (SF):

Af de svar, som Folketingets Erhvervsudvalg har fået i forbindelse med behandlingen af det her lovforslag, er det klart fremgået, at regeringens fremsættelse af forslaget til ny butikstid ikke har noget at gøre med nogen samlede forlig i regeringen. Der er ikke tale om en handel, hvor man på den ene side har givet en indrømmelse til CD om lukkeloven og på den anden side fået nogle indrømmelser til f.eks. Socialdemokratiet. Det fremgår klart af erhvervsministerens svar til Erhvervsudvalget.

Det har vi undret os en hel del over i SF, for vi forstår ikke, at Socialdemokratiet på den baggrund er gået med til det her forslag. Den eneste logiske forklaring, vi kunne se på, at Socialdemokratiet medvirkede til at fremme en lovgivning af den her karakter, var netop, at det var en modydelse til Centrum-Demokraterne for nogle andre ting. Men det er det altså ikke, og derfor står vi helt uforstående over for, at Socialdemokratiet har accepteret et lovforslag af den her karakter.

Den undren er ikke blevet mindre, efterhånden som forskellige ændringsforslag er blevet stillet. Først blev omsætningsgrænsen fra de 15 mio. kr. nedsat til 10 mio. kr. med en noget løs begrundelse. Og pludselig i sidste øjeblik efter andenbehandlingen af forslaget, og efter at en multinational amerikansk kejet døgnkioskkæde havde været i deputation i Folketingets Erhvervsudvalg, bliver omsætningsgrænsen hævet fra 10 mio. kr. til 12,5 mio. kr., og det sker vel at mærke uden nogen særlig seriøs begrundelse.

Det har ikke været muligt for erhvervsministeren eller hendes ministerium at redegøre for, hvad det er for en påvirkning af butikstrukturen, som en ændring af omsætningsgrænsen fra 10 mio. kr. til 12,5 mio. kr. lægger op til. Der er ikke nogen særlig præcise beregninger af, hvad det er for butikstyper, der bliver fremmet af sådan en omsætningsgrænse, og hvad det er for butikker, der bliver generet af det. Der er en vag antydning af, at det vistnok er kiosker og den slags butikker, der bliver tilgodeset, og at det formentlig flytter noget omsætning fra andre butikstyper med en højere grad af service og kvalitet, men det er ikke noget, man kan sige noget præcist om.